

SOBRE LES COL·LABORACIONS I LES COL·LABORADORES I ELS
COL·LABORADORS / ABOUT THE CONTRIBUTORS AND THE
CONTRIBUTIONS

Àngels Carabí és professora Titular de literatura nord-americana a la Universitat de Barcelona. Ha publicat el llibre *Toni Morrison: búsqueda de una identidad afroamericana* (1988) i és coeditora del llibre *Mujeres y literatura* (1994). Ha publicat nombrosos articles i entrevistes a escriptores de minories ètniques nordamericanes. L'entrevista a l'escriptora cubano-americana, Cristina García explora el tema de la identitat cubanoamericana i desvetlla la riquesa literària que sorgeix de la fusió de dues cultures, la cubana i la nord-americana i com, aquesta fusió innova la literatura nord-americana tradicional. En la seva novel·la, *Dreaming in Cuban* (1992), l'escriptora explora els efectes de la Revolució castrista des de la perspectiva de les dones cubanes que van quedar-se a l'illa, així com de les dones que emigraren als Estats Units.

Àngels Carabí is a professor of North-American literature at the University of Barcelona. She has published the book *Toni Morrison: búsqueda de una identidad afroamericana* (1988) and co-edited *Mujeres y literatura* (1994). She has published several articles and interviews with American women writers from minority groups. The conversation with Cuban-American writer, Cristina García explores what it means to be Cuban-American, and reveals how to grow biculturally enriches mainstream American literature. In her novel *Dreaming in Cuban* (1992), the writer explores the effects of the Castro Revolution through the lives of the Cuban women who remained in Cuba and through the experience of the women who migrated to the United States.

Neus Carbonell doctora en Literatura Comparada per Indiana University (EUA), ensenya en aquesta llicenciatura a la Universitat Autònoma de Barcelona. La seva investigació es centra en la teoria i la crítica feminista, en el postestructuralisme i en l'obra de l'escriptora catalana Mercè Rodoreda. Ha publicat el llibre *La plaça del Diamant de Mercè Rodoreda* (1994) així com articles en revistes de Literatura Comparada. És co-editora de la revista *Lectora*. El seu treball "L'exili en «La meva Cristina» de Mercè Rodoreda: intertextualitat i imaginació dialògica" sosté que aquest conte representa de forma paradigmàtica l'afirmació que la significació només pot realitzar-se intertextualment. Així, "La meva Cristina" posaria més èmfasi en el que és cert de qualsevol narrativa: que el moviment textual té com a condició de possibilitat la seva pròpia alteritat.

Neus Carbonell holds a Ph. D. in Comparative Literature from Indiana University (USA), and teaches in this program at the Autonomous University of Barcelona. Her research deals with Feminist Theory and Criticism, Post-structuralism and the works of the Catalan writer Mercè Rodoreda. She has published the book *La plaça del Diamant de Mercè Rodoreda* as well as articles in Comparative Literature journals. She is co-editor of the journal *Lectora*. Her paper, "L'exili en «La meva Cristina» de Mercè Rodoreda: intertextualitat i imaginació dialògica," maintains that this short story represents paradigmatically the statement that signification can only be achieved intertextually. Thus, "La meva Cristina" emphasizes what is true in any narrative: that textual movement has as its condition of possibility its own otherness.

Nora Catelli, llicenciada en Filologia Hispànica, ha exercit la crítica literària en mitjans especialitzats. Ha publicat el llibre *El espacio autobiográfico* (1991) sobre la teoria literària actual i la construcció del subjecte femení en Gertrudis Gómez de Avellaneda. Actualment prepara, en col.laboració amb Ana Gargatagli, una antologia de textos sobre la traducció. El seu article parteix de l'afirmació que el destí de les dones al segle XIX està marcat, en la ficció, pel "bovarysme", malaltia que proposa que les dones s'emmalalteixen i moren perquè llegeixen malament. El treball analitza aquest problema de la "mala lectura" traçant un recorregut que va des de Fernán Caballero fins a Freud i es comenten alguns episodis de lectura que apareixen en la "Autobiografía" de Gertrudis Gómez de Avellaneda, *Clemencia*, *Amalia*, *Madame Bovary*, *María*, *La Regenta* i *El caso Dora*.

Nora Catelli, has a B.A. in Hispanic Philology and has practised literary criticism in a variety of specialized journals. She has published the book *El espacio autobiográfico* (1991) on literary theory and the construction of female subjectivity in Gertrudis Gómez de Avellaneda. She is presently working with Ana Gargatagli on a collection of articles on translation. Her article departs from the statement that the destiny of women in the 19th century is determined in fiction by "bovaryism", illness which sustains that women sicken and die because they read incorrectly. She analyzes this problem of "bad reading" tracing a journey from Fernán Caballero to Freud and comments on several episodes about the act of reading, from Gómez de Avellaneda's "Autobiography", *Clemencia*, *Amalia*, *Madame Bovary*, *María*, *La Regenta* and *Dora's Case*.

Montserrat Jofre és professora de literatura espanyola a la Universitat Autònoma de Barcelona. Les seves línies d'investigació prioritàries es defineixen en l'àmbit del conte literari i del conte meravellós. Ha publicat sobre literatura i ensenyament. El seu article "Angela Carter o la memoria literaria" presenta l'obra narrativa d'aquesta autora per passar a desenvolupar després una lectura del conte "The Bloody Chamber" en relació amb la contística de Perrault.

Montserrat Jofre is a professor of Spanish literature at the Autonomous University of Barcelona. Her main research lines are centred around the study of the genre of the literary short story and marvelous tales. She has also published on literature and teaching. Her article "Angela Carter o la memoria literaria" presents the narrative works of this author and develops afterwards a reading of "The Bloody Chamber" in relation to Perrault's narrative.

Carmen Núñez Esteban, catedràtica d'Institut de Llengua i Literatura espanyoles, ha publicat extensament sobre narrativa del segle XIX. És autora de contes i llegendes. L'article que presenta analitza com en els relats breus de Cristina Fernández Cubas la multiplicitat d'aparences queda reduïda a una oposició binària entre la realitat i el seu reflex. Mitjançant l'evocació simbòlica d'altres "jos", el lector i la lectora s'apropen a una visió del món que explora els límits de la raó.

Carmen Núñez Esteban, teaches Spanish language and literature in a secondary school. She has published extensively on 19th century narrative. She

is also a creative writer. Her article analyzes how in Cristina Fernández Cubas's short stories, the multiplicity of appearances is reduced to a binary opposition between reality and its reflection. Through the evoking symbolic I's, the reader approaches a world vision which explores the limits of reason.

Cristina Peri Rossi és escriptora d'origen uruguaià i resideix a Barcelona des de 1972. Ha conreat diversos gèneres al llarg de la seva trajectòria literària. En l'àmbit de la narrativa ha publicat, entre d'altres, les novel·les, *La nave de los locos* (1984), *Una pasión prohibida* (1986), *Solitario de amor* (1988) i *La última noche de Dostoiévski* (1992). En l'àmbit de la narrativa breu ha reeditat, *Cosmoagónias* (1995). És autora de diversos llibres de poesia a l'entorn de l'exili, *Diáspora* (1976), a l'entorn del llenguatge, *Babel bárbara* (1991) o a l'entorn de l'amor, *Otra vez Eros* (1995).

Cristina Peri Rossi, is a Urugayan born writer who has lived in Barcelona since 1972. She has worked with several genres throughout her literary career. In narrative she has published, among others, *La nave de los locos* (1984), *Una pasión prohibida* (1986), *Solitario de amor* (1988) and *La última noche de Dostoiévski* (1992). In the genre of short stories, *Cosmoagónias* (1995). Her poetry deals with exile, *Diáspora* (1976), language, *Babel bárbara* (1991), and love, *Otra vez Eros* (1995).

Javier Quiñones és llicenciat en Filologia Hispànica per la Universitat de Barcelona. La seva investigació tracta principalment la narrativa de l'exili; tema sobre el qual ha publicat articles de crítica literària en revistes especialitzades. Ha seleccionat i prorogant el volum de contes de Max Aub *Enero sin nombre. Los relatos completos del Laberinto mágico*. Ha publicat *De libertad tendidas mis banderas*, relat guanyador del VI Concurs de Contes Max Aub (1993), i la novel·la *El eco de las voces*, Premi Editorial Anthropos de Narrativa 1994. El seu article "Días sin brillo. Años de desesperanza: la narrativa de Josefina R.Aldecoa" és una visió de conjunt i una anàlisi temàtica i estructural de la narrativa de Josefina R.Aldecoa, des de la publicació del seu primer llibre de relats, *A ninguna parte* (1961), fins a la seva última novel·la, per ara, *Mujeres de negro* (1994).

Javier Quiñones holds a B.A. in Hispanic Philology from the University of Barcelona. His research deals primarily with the narrative of Spanish exile, a topic on which he has published several articles in specialized journals. He edited and prologued the collection of short stories by Max Aub *Enero sin nombre. Los relatos completos del Laberinto mágico*, published *De libertad tendidas mis banderas*, the winning story of the VI Max Aub Stories Award (1993); and the novel *El eco de las voces*, Anthropos Publishing House Narrative Award 1994. His article "Días sin brillo. Años de desesperanza: la narrativa de Josefina R.Aldecoa" is an overall study and a thematic and structural analysis of the narrative by Josefina Aldecoa since the publication of her first book *A ninguna parte* (1961), up to her last novel so far *Mujeres de negro* (1994).

Carme Riera és catedràtica de literatura espanyola a la Universitat Autònoma de Barcelona i escriptora en llengua catalana. En l'àmbit de la investigació s'ha dedicat principalment a la literatura de dones i a la poesia contemporània. Ha

publicat els estudis: *La escuela de Barcelona* (1988), *La obra poètica de Carlos Barral* (1987) i *La obra poètica de José Agustín Goytisolo* (1991). Com a escriptora de creació ha publicat els reculls de relats breus: *Te deix amor la mar com a penyora* (1975), *Jo pos per testimoni les gavines* (1976), *Epitelis tendríssims* (1981) i *Contra l'amor en companyia* (1991); i les novel·les: *Una primavera per a Domenico Guarini* (1980), *Qüestió d'amor propi* (1987), *Joc de miralls* (1989) i *Dins el darrer blau* (1994). La seva obra ha estat àmpliament traduïda a diferents idiomes i reconeguda en nombrosos premis.

Carme Riera is a full professor of Spanish Literature at the Autonomous University of Barcelona and a creative writer in Catalan. She has researched on women's literature and contemporary poetry and has published: *La escuela de Barcelona* (1988), *La obra poètica de Carlos Barral* (1987) and *La obra poètica de José Agustín Goytisolo* (1991). As a creative writer, Carme Riera has published the following collections of short stories: *Te deix amor la mar com a penyora* (1975), *Jo pos per testimoni les gavines* (1976), *Epitelis tendríssims* (1981) and *Contra l'amor en companyia* (1991). She has also published the following novels: *Una primavera per a Domenico Guarini* (1980), *Qüestió d'amor propi* (1987), *Joc de miralls* (1989) and *Dins el darrer blau* (1994).

Neus Samblancat Miranda és professora de Literatura Espanyola a la Universitat Autònoma de Barcelona. Coeditora de *Lectora. Revista de dones i textualitat*, ha publicat, en el camp de la literatura llibertària, *Luz, Fuego y Utopía Revolucionaria. Anàlisi de la obra literària de A. Samblancat* (1993). És membre de GEXEL (Grupo de Estudios del Exilio Literario) on treballa col·lectivament en la confecció d'un Diccionari Biobliogràfic de l'exili literari espanyol de 1939 a Mèxic. El seu article proposa que la concepció de l'obra de Paloma Díaz-Mas, *El sueño de Venecia*, com a palimpsest literari ens condueix a una anàlisi intertextual on cada capítol de la novel·la ens remet a un gènere i a unes veus d'època. Els clàssics, com a la resta de la producció narrativa de l'autora, piquen l'ullet al llarg d'una obra que planteja una reflexió sobre la fragilitat de la raó i de la humana Memòria a l'hora de conèixer la Història i d'explicar una història.

Neus Samblancat Miranda is a professor of Spanish literature at the Autonomous University of Barcelona. She is a co-editor of *Lectora. Revista de dones i textualitat*, and has published *Luz, Fuego y Utopía Revolucionaria. Anàlisi de la obra literària de A. Samblancat* (1993). She is also a member of a research group on the literature of the Spanish exile and is now working on the elaboration of a bibliographic dictionary of the literary Spanish exile in Mexico (1939). Her article suggests that Paloma Díaz-Mas's novel *El sueño de Venecia*, can be read as a literary palimpsest where every chapter refers to a genre and to voices of the past. The classics, as in the rest of this author's narrative production, wink along a novel that presents a reflection on the fragility of reason and human Memory when one wants to know History and tell a story.

Marta Segarra és Professora Titular de literatura francesa al Departament de Filologia Romànica de la Universitat de Barcelona. Ha publicat els llibres *Henri Michaux, una topografia del ser* (Sevilla, 1992) i, amb Àngels Carabí, *Mujeres y literatura* (Barcelona, 1994), així com nombrosos articles en revistes especialitzades sobre la literatura francesa moderna i contemporània.

Actualment treballa en el camp de la literatura magribina d'expressió francesa escrita per dones. És co-directora del "Seminari de Literatura feta per dones" de la Universitat de Barcelona. El seu article estudia com la darrera novel·la d'Assia Djebar, *Loin de Médine (Lluny de Medina)*, vol subratllar la importància de les dones en la història dels primers temps de l'islam. Però la veu femenina que es percep a través de les cròniques masculines és "dual": d'un costat, la paraula que ajuda a establir i a propagar la doctrina, que és la de les "rawiyates", i de l'altre, la paraula contestària, la que "diu no a Medina" com a símbol del poder religiós i sobretot polític. L'article intenta demostrar que aquestes dues veus aparentement contradictòries s'insereixen en un mateix cant, polifònic, però ben diferent de l'altra veu que és la masculina.

Marta Segarra is a professor of French literature at the University of Barcelona. She has published the book *Henri Michaux, una topografia del ser* (Sevilla, 1992) and co-edited *Mujeres y literatura* (1994), as well as several articles on contemporary French literature. Her present research deals with North-african literature in French by women. She is also co-director of the "Seminar of Literature by Women" organized by the University of Barcelona. In her last novel, *Loin de Médine*, Assia Djebar tries to emphasize women's role in the beginnings of Islam. But the feminine voice which pierces the masculine chronicles is a "dual" one, as it tends to two opposite poles: on the one hand, the voice which establishes and spreads the doctrine, the "rawiya"s voice; on the other, the resisting voice, which "says no to Medina" as a symbol of religious and political power. This article tries to demonstrate, nevertheless, that these two seemingly contradictory voices belong to a sole though problematic identity, clearly opposed to the other —masculine— voice.

Meri Torras és llicenciada en Filologia catalana i Filologia hispànica per la Universitat Autònoma de Barcelona, on actualment compta amb una beca predoctoral al Seminari de Crítica, Teoria de la Literatura i Literatura Comparada. Les seves línies d'investigació principals són el feminisme i la narratologia aplicats al gènere epistolar. És també co-editora de la revista *Lectora*, ha publicat sobre Montserrat Roig així com contes de creació literària. Partint del concubinatge entre poètica narrativa i crítica feminista, al seu article proposa un esquema comunicatiu narratiu específic per als textos privats (cartes, diaris...) de dones, emmarcats en un context literari, en el qual es contempla un espai físic, textual, com a reialme de les veus que, des de la diferència, subverteixen el mateix discurs hegemònic que els dona cabuda.

Meri Torras has a B.A. in Catalan Philology and a B.A. in Hispanic Philology from the Autonomous University of Barcelona where she holds a grant to work on her Ph.D. in the Seminar of Criticism, Literary Theory and Comparative Literature. Her main research areas are feminism and narratology in the epistolary genre. She is also a co-editor of *Lectora*, has published on the Catalan writer Montserrat Roig and her own creative writing. Departing from the concubinage between feminism and narratology, her article proposes a specific communicative narrative scheme for women's private texts (letters, diaries), within a literary framework, in which a physical textual space is contemplated as a realm of voices which subvert the very same hegemonical discourse that allows them to speak.

Helena Usandizaga és professora de literatura hispanoamericana a la Universitat Autònoma de Barcelona. En l'àmbit d'aquesta literatura, ha treballat sobre el relat fantàstic, el discurs de les avantguardes i la novel·la andina. Des del punt de vista teòric s'interessa per la teoria del lector implícit i del discurs poètic. En l'article que presenta analitza la novel·la *Hasta no verte Jesús mío*, d'Elena Poniatowska, i com aquesta pren els seus materials documentals i lingüístics de les converses de l'autora amb una dona mexicana pobre i il·litrada. Però l'elaboració ficcional d'aquests materials no té com a objectiu el reflex documental, sinó la reconstrucció d'aquest món marginal per descobrir les seves potencialitats. Per mostrar un aspecte d'aquesta reconstrucció, s'estudia el sistema de valors de la protagonista, considerant-lo com una geografia que revela l'essència de la seva creativitat i el punt de partida del seu desafiament vital.

Helena Usandizaga is a professor of Latin-american literature at the Autonomous University of Barcelona. Within the area of this literature, she has worked with the discourse of the fantastic, the avantgardes and the peruvian novel. From a theoretical point of view, she is interested in the theory of the implied reader and poetical discourse. In the article presented, she analyzes the novel by Elena Poniatowska *Hasta no verte Jesús mío*, and how this story borrows its documentary and linguistic materials from the author's conversations with a poor uneducated mexican woman. The fictional elaboration of these materials, however, does not have a documentary objective, but the reconstruction of a marginal world to show its potentialities. To uncover one aspect of this reconstruction, the value system of the protagonist is studied, and it is considered to be the geographical space that reveals the essence of her creativity and the point of departure of her vital challenge.

Fernando Valls és professor de literatura espanyola contemporània a la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha publicat el llibre *La enseñanza de la literatura en el franquismo (1936-1939)*, i és l'editor de *Son cuentos. Antología del relato breve espanyol, 1975-1993*. A més a més, és l'autor de nombrosos articles sobre la narrativa espanyola de postguerra, i ha preparat edicions de textos de Jardiel Poncela, Mihura, Perucho i Luis Goytisolo. L'article que presentem "La última narrativa de Rosa Montero: Notas sobre *Temblor*, *El nido de los sueños*, y *Bella y oscura*" proposa que aquestes tres darreres novel·les de Montero representen un canvi respecte a algunes de les tesis predominants en les seves primeres obres fins al punt que es replantegen la funció i el sentit de la pròpia narrativa.

Fernando Valls is a professor of Contemporary Spanish Literature at the Autonomous University of Barcelona. He has published the book *La enseñanza de la literatura en el franquismo (1936-1939)*, and edited *Son cuentos. Antología del relato breve espanyol, 1975-1993*. He is the author of a number of articles on postwar Spanish narrative and has prepared editions of texts by the Spanish writers Jardiel Poncela, Mihura, Perucho and Luis Goytisolo. His article "La última narrativa de Rosa Montero: Notas sobre *Temblor*, *El nido de los sueños*, y *Bella y oscura*", suggests that these last three novels by Montero suppose a

change from some of the predominant thesis of her earlier works as to reconsider the function and meaning of narrative itself.

Paola Zaccaria és professora titular de literatura anglo-americana a la Universitat de Bari (Itàlia). És l'autora de *Virginia Woolf: trama e ordito di una scrittura* (1980), *Forme della ripetizione. Le ipertrofie di E.A. Poe, I deficit di S.Beckett* (1992), co-editora junt amb P. Calefato de *Segni eretici: Scrittura di donne fra autobiografia, etica e mito* (1993), ha publicat articles sobre l'escriptura de dones (Ch. Rossetti, E. Dickinson, R. Morgan, T. Olsen, K. Mansfield, A. Lorde, D. Barnes, V. Woolf, D. Lessing), teoria crítica feminista i els seus lligams amb la filosofia, escriptura experimental contemporània (J. Joyce, S. Beckett, Th. Bernard). Té un llibre en premsa sobre dones poetes i està treballant sobre la literatura de l'exili com el lloc d'inscripció del pas de la modernitat a la contemporaneïtat. El seu assaig mira a la condició de les subjectivitats femenines que escrivint/legint esperen en una cambra (el text) i interpreten els signes mínims d'aquestes cambres: dibuixos, models en papers de paret, cortines, vànoves o marques a la paret esdevenen per a les dones la manera de questionar el model de la tradició literària no simplement textos per ser llegits, sinó un espai a on inscriure els seus propis dissenys.

Paola Zaccaria is an Associate professor of Anglo-american Literature at Bari University —Italy. She is the author of *Virginia Woolf: trama e ordito di una scrittura* (1980), *Forme della ripetizione. Le ipertrofie di E.A. Poe, I deficit di S.Beckett* (1992), co-editor with P. Calefato of *Segni eretici: Scrittura di donne fra autobiografia, etica e mito* (1993). She has published articles on women's writing (Ch. Rossetti, E. Dickinson, R. Morgan, T. Olsen, K. Mansfield, A. Lorde, D. Barnes, V. Woolf, D. Lessing), feminist critical theory and its links with philosophy, contemporary experimental writing (J. Joyce, S. Beckett, Th. Bernard). She has a book forthcoming on contemporary poetry by women poets and is currently at work on exilic literature as the locus of the inscription of the shift from modernity to contemporaneity. The essay looks at the condition of female reading-writing subjectivities waiting in a room (for the text) and interpreting the minimal signs of that rooms: patterns and motifs on wallpapers, curtains, quilts or marks on the wall become for the women questioning the pattern of literary tradition not simply texts to be read while waiting, but space on which to inscribe their own (de)signs.